

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/123/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117214400
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7117214400.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: L. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., O. XX/X, zastúpený JUDr. Jurajom Uhrinom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Hviezdoslavova 7, proti žalovanému: P. P. Q., bytom V. Q., H. XXX/X, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 8. októbra 2018 sp.zn. 14C/32/2018

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 8.októbra 2018 č.k. 14C/32/2018-89 žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplattenia 200.000 € s príslušenstvom titulom náhrady škody, ktorú mu mal spôsobiť žalovaný v súvislosti s výkonom advokácie.

3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že žalobca dňa 18.2.2013 splnomocnil žalovaného ako advokáta, aby ho právne zastupoval v konaní o zaplattenie 200.000 € s príslušenstvom proti AGRO - INVEST s.r.o., ul. Stavbárov 1716/10, Michalovce, aby vykonával všetky úkony, prijímal doručované písomnosti, podával návrhy a žiadosti, uzavieral zmiery, uznával uplatnené nároky, vzdával sa nárokov, podával opravné prostriedky a vzdával sa ich, vymáhal nároky, prijímal ich a ich plnenie potvrdzoval, dedičstvo odmietol alebo neodmietol, menoval rozhodcu a uzavieral rozhodcovské zmluvy, to všetko aj vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné plnomocenstvo. Toto plnomocenstvo dal žalobca i v rozsahu práv a povinností podľa Trestného poriadku a Občianskeho súdneho poriadku a plnomocenstvo platí aj pre vykonávacie konanie, exekučné konanie a konkurzné konanie. Zároveň súhlasil s tým, aby si splnomocnený advokát ustanovil za seba zástupcu. Vzal na vedomie, že za toto zastupovanie patrí odmena spolu s výdavkami a náhradou za stratu času žalovanému ako advokátovi. Na základe tohto plnomocenstva, ktoré bolo podpísané oboma stranami sporu, bola podaná na Okresný súd Trebišov žaloba žalobcu proti žalovanému AGRO - INVEST s.r.o., Michalovce, o zaplattenie 200.000 € s prísl. titulom náhrady škody z pracovného úrazu. Konanie bolo vedené pod sp.zn. 10C/143/2013. Počas konania Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 28.11.2013, ktoré bolo v Obchodnom vestníku zverejnené dňa 6.12.2013, začal reštrukturalizačné konanie dlžníka AGRO - INVEST s.r.o. a následne uznesením zo dňa 20.12.2013, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 3112/2013, povolil reštrukturalizáciu dlžníka AGRO - INVEST s.r.o.. V súlade s ust. § 118 ods. 4 zákona 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii sa súdne konania o pohľadávkach, ktoré sa v reštrukturalizácii uplatňujú prihláškou, povolením reštrukturalizáciu prerušili a tieto nároky bolo možné uplatniť len prihláškou pohľadávky podľa § 120 ods. 1 a § 124 ods. 4 cit. zákona. Z tohto dôvodu došlo ex lege aj k prerušeniu konania vedeného pod sp.zn. 10C/149/2013 o náhradu škody. Žalobca si svoju pohľadávku

neuplatnil počas reštrukturalizácie a táto bola ukončená dňom 27.8.2014, kedy nadobudlo právoplatnosť uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 18.8.2014, ktorým súd potvrdil reštrukturalizačný plán dlžníka AGRO - INVEST, s.r.o. Podaním doručeným okresnému súdu dňa 20.6.2016 žalovaný ako právny zástupca žalobcu vo veci vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp.zn. 10C/149/2013 zobral žalobu späť a navrhol konanie zastaviť. Uznesením zo dňa 9.9.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.10.2016, súd konanie o zaplatenie 200.000 € s príslušenstvom zastavil na základe späťvzatia žaloby žalobcu. Žalobca tvrdil v konaní vznik škody z dôvodu, že žalovaný neuplatnil pohľadávku vo výške 200.000 € voči zamestnávateľovi žalobcu včas podaním prihlášky do reštrukturalizačného konania a v dôsledku toho jeho nárok zanikol. Z tohto dôvodu podal dňa 3.3.2017 aj sťažnosť Slovenskej advokátskej komore, po prešetroaní ktorej predseda revíznej komisie Slovenskej advokátskej komory podal voči žalovanému návrh na začatie disciplinárneho konania za porušenie povinnosti tým, že žalovaný ako právny zástupca žalobcu v konaní vedenom pred Okresným súdom Trebišov pod sp.zn. 10C/149/2013 o zaplatenie 200.000 € 1/ zobral dňa 20.6.2016 písomným podaním späť návrh na začatie konania bez vedomia žalobcu ako klienta a bez toho, aby mal na späťvzatie návrhu udelený pokyn a 2/ riadne a včas neinformoval sťažovateľa o tom, že dňa 14.9.2016 mu bolo doručené uznesenie Okresného súdu Trebišov zo dňa 9.9.2016, ktorým súd konanie zastavil. Z odôvodnenia tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania vyplýva, že žalovaný ako advokát neporušil žiadnu povinnosť, ak neinformoval žalobcu o tom, že AGRO - INVEST s.r.o. je v reštrukturalizácii, keďže zo zápisnice z pojednávania konaného dňa 6.5.2014 vo veci sp.zn. 10C/149/2013 na Okresnom súde Trebišov vyplýva, že žalobca sám mal vedomosť o reštrukturalizácii minimálne ku dňu 6.5.2014. Rovnako za nedôvodnú považovala revízna komisia sťažnosť aj vo vzťahu k tej časti, v ktorej žalobca vytýkal, že nebol informovaný o potrebe uplatnenia jeho nároku prihláškou a že ani prihláškou uvedený nárok neuplatnil, a to z dôvodu, že neinformovanie nie je možné objektívne preukázať a čo sa týka neuplatnenia nároku žalobcu prihláškou v rámci reštrukturalizácie, na toto nemá žalovaný podľa obsahu sťažnostného spisu udelené plnomocenstvo. Žalovaný bol uznaný za vinného iba za to, že zobral dňa 20.6.2016 späť návrh na začatie konania bez vedomia žalobcu a bez toho, aby mal na späťvzatie udelený pokyn a zároveň bolo upustené od uloženia disciplinárneho opatrenia.

4. Právne posudzoval vec podľa ustanovení § 31 a § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 18 ods. 1,2 zákona 586/2003 Z.z. o advokácii. Na základe vykonaného dokazovania uzavrel, že zo strany žalovaného nedošlo k porušeniu zmluvnej povinnosti vo vzťahu k žalobcovi, a preto mu nemohol spôsobiť ani škodu. Žalovaný bol splnomocnený na zastupovanie žalobcu v konaní o zaplatenie 200.000 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp.zn. 10C/149/2013 na základe plnej moci zo dňa 18.2.2013, avšak udelená plná moc nebola generálnou plnou mocou, ale špeciálnym plnomocenstvom, čo vyplývalo z jej obsahu. Predmetným plnomocenstvom nebol žalovaný splnomocnený na zastupovanie žalobcu v reštrukturalizačnom konaní, čo potvrdila aj revízna komisia Slovenskej advokátskej komory v návrhu na začatie disciplinárneho konania proti žalovanému zo dňa 25.5.2017. Uzavrel, že nebol splnený prvý predpoklad zodpovednosti žalovaného za škodu, a to pochybenie pri výkone advokácie (porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona o advokácii), a preto žalobu zamietol. Súd zamietol návrh žalobcu na výsluch sporových strán a jeho návrh na vyzvanie Slovenskej advokátskej komory, aby posúdila, či plnomocenstvo zo dňa 18.2.2013 bolo generálnou plnou mocou vzhľadom na to, že žalovaný sa na pojednávaní rozsiahle vyjadril a výsluch žalobcu nepovažoval súd za potrebný, nakoľko sporné skutočnosti boli preukázané listinným dôkazom - plnou mocou zo dňa 18.2.2013. Slovenská advokátska komora sa k plnomocenstvu zo dňa 18.2.2013 vyjadrila už vo svojom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti žalovanému, kde uviedla, že na podanie prihlášky v reštrukturalizačnom konaní žalovaný plnomocenstvo nemal.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal náhradu trov konania žalovanému, ktorý bol v konaní plne úspešný.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/,c/,d/, e/, f/, g/, h/ CSP a navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Argumentoval tým, že žalovaný v prípade jeho zastúpenia konal v príkrom rozpore so zákonom, čím mu spôsobil škodu a navyiac sa domnieva, že Okresný súd v Trebišove konal zaujato v prospech žalovaného, ktorý je bývalým prokurátorom Okresnej prokuratúry v Trebišove. Trval na tom, že podpísal žalovanému tzv. generálne plnomocenstvo, a preto sa toto vzťahovalo aj na konkurzné a na reštrukturalizačné konanie a nevyžadovalo sa osobitné plnomocenstvo pre podanie prihlášky v reštrukturalizačnom konaní. Vytýkal súdu, že nevy počul vo veci žalobcu a pojednávanie

ukončil bez toho, aby sa sám žalobca k predmetu veci akokoľvek vyjadril, teda postupoval v rozpore s ust. § 181 CSP, ktoré uvádza, že po vyvolaní veci a úkonoch podľa § 180 CSP žalobca prednesie podstatný obsah svojej žaloby a vyjadrení. Podľa jeho názoru takýto prednes žalobcu nemôže byť nahradený prednesom jeho právneho zástupcu. Výsluch žalobcu bol potrebný z toho dôvodu, že mal pripravený ako prekvapenie pre žalovaného dôkaz, ktorý by úplne poprel všetky tvrdenia žalovaného vo veci, konkrétne notársky overenú kópiu výpovede náhodnej, ale priamej svedkyne rozhovoru žalobcu so žalovaným zo dňa 7.7.2017, z opisu ktorého je zrejmé, že žalovaný výslovne potvrdil tú skutočnosť, že on ako právny zástupca žalobcu riadne a včas predložil prihlášku žalobcu do reštrukturalizačného konania úpadcu AGRO-INVEST, s.r.o. Dotyčná svedkyňa bola ochotná na predvolanie prísť aj na súd a tieto skutočnosti osvedčiť svedeckou výpoveďou. Pripojil aj upravenú kópiu písomnej výpovede anonymnej svedkyne so začiatkom identifikačných údajov z dôvodu ochrany svedkyne pred zneužitím. Zdôraznil, že žalovaný ako právny zástupca žalobcu prihlášku do reštrukturalizačného konania nepodal, a tým zmaril uplatnenie nároku žalobcu voči jeho zamestnávateľovi. Vytýkal súdu aj nevykonanie ostatných ním navrhovaných dôkazov. Namietal aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia a tiež nepredloženie zmluvy o poskytnutí právnej pomoci žalovaným, ktorú je povinný uzatvoriť každý advokát na začiatku spolupráce s klientom a ktorej obsahom je aj dohoda o finančnej náhrade za poskytnuté právne služby.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že pôsobil ako prokurátor na Okresnej prokuratúre v Trebišove do roku 1990 a teda už 29 rokov pracuje ako advokát, za toto obdobie na Okresnom súde v Trebišove došlo ku generačnej obmene sudcov a ani s jedným zo sudcov nenadviazal bližší priateľský vzťah, so všetkými si vyká a sudkyňu, ktorá v predmetnej veci rozhodovala, videl prvýkrát na pojednávaní v tejto veci. K disciplinárnemu postihu predložil overenú fotokópiu rozhodnutia druhého disciplinárneho senátu pri Slovenskej advokátskej komore, z ktorej je zrejmé, za čo bol uznaný vinným, pričom nebol uznaný vinným, že neprihlásil pohľadávku žalobcu do reštrukturalizačného konania (uvedené skutočnosti tvrdil aj v konaní pred súdom prvej inštancie a tieto neboli sporné - poznámka odvolacieho súdu). Pohľadávku žalobcu neuplatnil v reštrukturalizačnom konaní z dôvodu, že nemal plnú moc na takýto úkon. Poukázal na to, že žalobca mal možnosť navrhnúť vykonanie dôkazov a túto aj využil, avšak nenavrhol dokazovanie výsluchom svedkov. Znovu poukázal na zápisnicu z pojednávania zo dňa 6.5.2014, na ktorom sa osobne zúčastnil spolu so žalobcom a na tomto pojednávaní žalobca predniesol, že má vedomosť o tom, že spol. AGRO - INVEST, s.r.o. je v reštrukturalizácii. Práve z tohto dôvodu bolo pojednávanie odročené na neurčito a ďalší termín bol nariadený na deň 27.mája 2014. Nemôže byť preto pravdivé tvrdenie nejakej vymyslenej svedkyne, že v mesiaci marec 2014 vypočula nejaký rozhovor medzi ním a žalobcom, pri ktorom mal ubezpečiť žalobcu, že jeho pohľadávka je prihlásená a že má čakať na výzvu veriteľov, čo je jednoznačne vyvrátené pojednávaniami dňa 6.5.2014 a 27.5.2014. Ide teda o vymyslenú svedkyňu, keďže takýto rozhovor medzi ním a žalobcom sa nikdy nezrealizoval a takýto dôkaz ani nemôže byť braný do úvahy, keďže akékoľvek údaje ohľadne identifikácie svedkyne sú zafarbené.

8. Žalobca v replike a žalovaný v duplike zotrvali na skutočnostiach uvádzaných v odvolaní a vo vyjadrení k odvolaniu.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (všetky odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

10. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 22.októbra 2019 o 9.50 hod., v pojednávacej miestnosti č.dv. 202/II.posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené dňa 15.októbra 2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1 CSP.

12. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/ až h/ CSP, t.j. neboli splnené procesné podmienky (a), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo porušeniu práva na spravodlivý proces (b), rozhodol

vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd (c), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d), súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (e), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného úkonu, ktoré neboli uplatnené (g), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

13. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

14. Súd prvej inštancie vykonával vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

16. Žalobca v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vyporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto odvolacie námietky žalobcu nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

17. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o nepreukázaní zákonných predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu v zmysle ust. § 420 ods. 1 Obč. zák. v spojení s ust. § 18 a § 26 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, keďže nebolo preukázané porušenie žiadnych povinností žalovaného ako advokáta, v dôsledku ktorého (porušenia) vznikla žalobcovi škoda.

18. Žalobca porušenie povinnosti žalovaného ako advokáta vidí v nepodaní prihlášky jeho pohľadávky v reštrukturalizačnom konaní dlžníka AGRO - INVEST, s.r.o., vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 31R/3/2013 tvrdiac, že plná moc udelená žalobcom žalovanému dňa 18.2.2013 bola generálnou plnou mocou a vzťahovala sa aj na reštrukturalizačné konanie vrátane podania prihlášky pohľadávky.

19. Z vykonaného dokazovania súd dospel k správne skutkovému zisteniu, že plná moc zo dňa 18.2.2013 sa nevzťahovala na zastupovanie žalobcu žalovaným v reštrukturalizačnom konaní a iná plná moc v konaní tvrdená, ani preukázaná nebola.

20. K rovnakému záveru dospela aj revízná komisia Slovenskej advokátskej komory pri preverovaní sťažnosti žalobcu a v podanom návrhu na disciplinárne konanie žalovaného. Žalovaný v disciplinárnom konaní nebol uznaný vinným, že neuplatnil nárok žalobcu prihláškou v reštrukturalizačnom konaní, ohľadne tohto (ne)konania žalovaného ani nebol podaný návrh na disciplinárne konanie, a to práve z dôvodu neudeleného plnomocenstva na takéto úkony (č.l. 69).

21. Skutočnosť, že žalovaný v disciplinárnom konaní nebol uznaný vinným z dôvodu neuplatnenia nároku žalobcu prihláškou v reštrukturalizačnom konaní, nebola spornou v konaní pred súdom prvej inštancie, pretože toto tvrdenie žalovaného žalobca nerozporoval.

22. Pokiaľ žalovaný nebol splnomocnený na zastupovanie žalobcu v reštrukturalizačnom konaní, nepodaním prihlášky pohľadávky žalobcu neporušil žiadne povinnosti advokáta, vyplývajúce pre neho najmä z ust. § 18 ods. 1, 2 Zákona o advokácii a tým je vylúčená zodpovednosť žalovaného ako advokáta v súvislosti so zastupovaním žalobcu, z ktorého dôvodu súd prvej inštancie vecne správne rozhodol, ak žalobu zamietol.

23. K ďalším odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

24. Pokiaľ žalobca v konaní tvrdil možnú zaujatosť sudcov Okresného súdu Trebišov z dôvodu predchádzajúceho pôsobenia žalovaného ako okresného prokurátora v Trebišove, odvolací súd zo spisu

zistil, že žalobca počas celého konania proti zákonnej sudkyňi nevzniesol námietku zaujatosti podľa § 52, § 53 CSP, ktorá by mala náležitosti relevantnej námietky, o ktorej je nadriadený súd povinný rozhodnúť (§ 57 CSP).

25. Zákonná sudkyňa nebola vylúčená z konania a rozhodovania v tejto veci, z ktorého dôvodu opakovaná argumentácia žalobcu v odvolaní o rozhodnutí v prospech žalovaného z dôvodu zaujatosti okresného súdu je nenáležitá.

26. Pokiaľ žalobca namieta, že súd nevypočul žalobcu, odvolací súd poukazuje na ust. § 185 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

27. Súd teda nie je povinný vykonať všetky dôkazy navrhnuté stranami sporu, pričom ak rozhodne, že niektoré z navrhnutých dôkazov nevykoná, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy.

28. Povinnosť uskutočniť výsluch strany civilného sporu nie je absolútna. Ak súd nevykoná dôkaz výsluchom sporovej strany, bez ďalšieho nedochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces. Výsluch strany sporu je len jedným z dôkazných prostriedkov, na ktoré súd prihliada v rámci vykonaného dokazovania (R 21/2017).

29. Ak sporové strany na preukázanie spornej skutočnosti navrhnu vykonať viacero dôkazov, je to vždy súd, ktorý určí, ako bude dokazovanie prebiehať a ktoré dôkazy vykoná. Súd teda zvaží, či je potrebné vykonať všetky dôkazy alebo len niektoré z nich, prípadne len jeden a riadi sa pritom vždy zásadou hospodárnosti so zohľadnením rýchlosti samotného procesu dokazovania. Pri výbere dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, súd musí dbať na to, aby nevyvlúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdený účastníkom, ak tento skutkový poznatok nebude preukazovať iným dôkazom.

30. V prejednáwanej veci súd sa dôsledne riadil vyššie uvedenými zásadami a dôvody, prečo nevykonal žalobcom navrhnuté dôkazy výsluchom sporových strán a výzvou Slovenskej advokátskej komory na vyjadrenie sa k charakteru plnej moci zo dňa 18.2.2013, v odôvodnení rozsudku náležite uviedol.

31. Takýto postup bol hospodárny, keďže vykonanie týchto dôkazov nebolo potrebné z hľadiska objasnenia spornej skutočnosti - charakteru plnej moci zo dňa 18.2.2013.

32. Súd mal k dispozícii originál plnej moci zo dňa 18.2.2013 a po zistení a oboznámení jej obsahu, charakter a rozsah plnej moci už nebol sporný a vykonanie ďalšieho dokazovania (už o nespornej skutočnosti) by bolo nadbytočné.

33. Pokiaľ žalobca predložil v odvolacom konaní nový dôkaz, odvolací súd s poukazom na ust. § 366 CSP konštatuje, že tento dôkaz nespĺňa podmienku novôt v odvolacom konaní, pretože sa netýka procesných podmienok, netýka sa vylúčenia sudcov alebo nesprávneho obsadenia súdu, nemá byť ním preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a nejde o prípad, že by ich odvolateľ (žalobca) bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

34. Vzhľadom na nesplnenie vyššie uvedených podmienok odvolací súd nemohol prihliadnuť na tento nový dôkaz - „svedeckú výpoveď“, aj keby išlo o písomnú svedeckú výpoveď v zmysle ust. § 190 CSP, čo uvedená listina nespĺňa, lebo z nej nie je zrejmé, o výpoveď akej svedkyne (svedka) sa má jednať a tento svedok nebol poučený v zmysle ust. § 196 ods. 3 CSP.

35. Žalobca nepreukázal, že nemohol bez svojej viny navrhnuť vykonanie dokazovania svedeckou výpoveďou v konaní pred súdom prvej inštancie do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania.

36. V konaní bol zastúpený advokátom, ktorému udelil plnú moc na zastupovanie v celom rozsahu a tento jeho zástupca bol oprávnený na všetky úkony, ktoré mohol v konaní urobiť žalobca, vrátane označenia dôkazov a podávania návrhov na vykonanie dokazovania.

37. Samotná skutočnosť, že žalobca nebol v konaní vypočutý, nie je teda takým konaním súdu, ktorým bolo žalobcovi znemožnené navrhnuť vykonanie tohto dôkazu.

38. Žalobca mal možnosť prostredníctvom právneho zástupcu navrhovať dôkazy až do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, pričom na pojednávaní dňa 8.10.2018 na výzvu súdu nenavrhoval vykonanie dokazovania výsluchom svedkov.

39. Tým sám zaviniť nemožnosť vykonania dôkazu na preukázanie ním tvrdených skutočností.

40. K námietke žalobcu, že súd vo veci rozhodol bez toho, aby žalobca mal možnosť k predmetu veci sa vyjadriť, čím porušil ust. § 181 CSP, odvolací súd uvádza, že nemožno súhlasiť so záverom žalobcu, že prednes jeho právneho zástupcu v zmysle § 181 ods. 1 CSP, t.j. prednes podstatného obsahu žaloby nemožno považovať za prednes žalobcu.

41. Ako už bolo uvedené vyššie, žalobca bol v konaní zastúpený advokátom, ktorému udelil plnú moc na zastupovanie v celom konaní a prostredníctvom tohto právneho zástupcu realizoval všetky svoje procesné práva, vyplývajúce mu z CSP, vrátane práva predniesť po vyvolaní veci a úkonoch podľa § 180 CSP (zistenie prítomnosti osôb a otvorenie pojednávania) podstatný obsah žaloby a vyjadrení podľa § 167 CSP.

42. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 8.10.2018 vyplýva, že súd po zistení prítomnosti a otvorení pojednávania vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby v súlade s ust. § 181 ods. 1 prvej vety CSP predniesol podstatný obsah žaloby a vyjadrení, a to za osobnej prítomnosti žalobcu, právny zástupca žalobcu toto právo využil a zo zápisnice o pojednávaní nie je zrejmé, že by žalobca sám chcel tento prednes svojho právneho zástupcu doplniť alebo že by sa žalobca domáhal osobného vykonania tohto práva.

43. Uvedeným postupom súdu preto nemohlo dôjsť k odňatiu žalobcovi práva konať pred súdom, pretože súd sa nedopustil nesprávneho procesného postupu, ak na prednesenie podstatného obsahu žaloby a vyjadrení vyzval právneho zástupcu žalobcu.

44. Nenáležitá je aj námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozsudku, pretože napadnutý rozsudok má všetky náležitosti v zmysle § 220 ods. 2 CSP, sú v ňom jasne a výstižne formulované skutkové zistenia s poukazom na dôkazy, z ktorých vyplynuli, hodnotenie dôkazov, uvedenie skutočností, ktoré súd považoval za preukázané a jednoznačne s poukazom na konkrétne zákonné ustanovenia je formulované aj právne posúdenie veci.

45. Pokiaľ žalobca namieta nepreukázanie existencie zmluvy o poskytnutí právnej pomoci medzi žalobcom a žalovaným, odvolací uvádza, že vykonanie takéhoto dôkazu žiadna zo sporových strán nenavrhla, žalobca počas celého konania existenciu takejto zmluvy netvrdil a sám v žalobe uviedol, že zmluvný vzťah so žalovaným bol založený podpisom plnej moci pre žalovaného zo dňa 18.2.2013 a žalovaný taktiež vo vyjadrení k žalobe poprel uzavretie zmluvy o právnom zastúpení.

46. Z dôvodu nespornej neexistencie zmluvy o právnej pomoci nebolo preto možné vykonanie dokazovania jej obsahom.

47. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné a nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane výroku o trovách konania.

48. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

49. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalovanému, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktorý vydá vyšší súdny úradník, zohľadňujúc ust. § 251 CSP.

50. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).